

[Tom Behnke]

hjælpsmodtagerne. Jeg lagde mærke til, at hr. Jørn Pedersen sendte en varm julehilsen ud til kommunerne. Jeg vil gerne herfra sende en varm julehilsen til vores hjemmehjælpsmodtagere, for jeg synes sandelig, det er dem, der har fortjent den, og det er dem, der har behov for den.

Hr. Helge Sander fra Danmarks liberale parti Venstre havde jo ikke nogen argumenter for, at man ophævede ordningen igen. Det var sådan nærmest kun, fordi det var en forligstekst, at man var nødt til at ophæve den. Det siger jo alt om Venstre, og vi er da glade for, at vi har fået det sat sort på hvidt her fra talerstolen.

Bente Juncker (CD):

Jeg forstår slet ikke den tale, hr. Tom Behnke holdt. Når man har indgået et forlig, så er man altså nødt til at se på, hvornår forliget udløber. Man er nødt til at være retfærdig over for sine forligspartnere. Det kan ikke nytte noget, at man går ud og bryder et forlig, fordi ordningen er fuldkommen tosset. Det var den jo; den ordning, der var skruet sammen, var rent gaskak; det har vi nu alle sammen erkendt. I CD er vi glade for, at det lykkedes i forhandlingerne på en pæn måde at få hjemmehjælpsbetalingen bort.

Der er ingen tvivl om, at det er i visiteringen ude i kommunerne, at problemerne ligger, hvis nogle af de ældre føler, at de ikke får hjemmehjælp nok. Jeg synes, at vi skulle bede ministeren om at se på, om der kunne gøres et eller andet dér, måske med lidt klarere regler.

Men jeg synes også, det ville være dejligt, hvis nu kommunerne, der får 150 mio. kr., bruger disse ekstra penge til noget ekstra hjemmehjælp. Vi kan jo alle sammen huske, at da kommunerne fik de 180 mio. kr., som skulle gå til ældre, var der mange kommuner, som simpelt hen ikke brugte pengene til at hjælpe de ældre. Det ville være rart, hvis der var nogle kommuner, der fandt ud af, at nu er tiden faktisk inde til, at de bruger disse her penge.

En anden sag, som jeg savner fra den ældre-dagsorden, vi vedtog i Folketinget for omtrent et år siden, er en mulighed for at anke afgørelser om hjemmehjælp. Mange ældre føler ikke, at de får den hjemmehjælp, de skal have, når vi taler om den varige, visiterede hjemmehjælp, og det ville være rart med en ankeinstans. Der

stod i dagsordenen, at man skulle søge at finde en løsning. Vi ser frem til, at socialministeren snarest finder en løsning på det problem. Jeg tror, det var i torsdags, at vi havde en deputation fra Dansk Handicap Forbund i udvalget, og de så også meget gerne en ankeinstans, måske i amtsligt regi.

Men alt i alt er vi glade for, at hjemmehjælpen nu er blevet fri, og vi kan stemme for lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Fru Bente Juncker var inde på, at man ikke bare sådan bryder et forlig, når man har indgået et, for hvad skulle man bruge et forlig til, hvis man ikke kunne regne med hinanden? Det er jeg helt enig i; men det er ikke ensbetydende med, at man behøver vente indtil næste års finanslovforhandlinger, inden forligspartierne bliver enige om, at det ikke duer, og laver det om. Det kan man jo gøre til enhver tid. Hvis forligspartierne er enige, kan man lave det om. Sådan er det.

Fremskridtspartiet var med for et par år siden i finansloven, så vi ved også godt, hvad det vil sige at være med i et forlig. Sidste år trak vi os, bl.a. fordi man ville lægge betaling på hjemmehjælpen. I år trak vi os ikke frivilligt, da blev vi bare sat uden for døren på et meget tidligt tidspunkt; vi var slet ikke ønsket i disse forhandlinger.

Men det, der er sagen, er, at man har principper om, at når der er indgået et forlig, så er der indgået et forlig, og så er man hamrende ligeglad med, hvad der er rimeligt over for befolkningen. Det finder jeg er forkert. Jeg finder, at det er en forkert måde at forhandle på. Hvis man virkelig her mener alt det, man har stået og sagt her på denne talerstol fra de forskellige ordføreres side, så kunne vi have fundet hinanden på et tidligere tidspunkt end i dag. Det er ikke nødvendigt, at man venter helt, til der kommer nye finanslovforhandlinger; man kan godt tale sammen før. Vi forsøgte i Socialudvalget på at få forligspartierne til at finde hinanden, men det kunne ikke lade sig gøre.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):